

Za poduk in kratek čas.

S trebuchom za kruhom.

(Dalje.)

V kratkem se je izvedelo, da so nekateri nasledniki plačali več, drugi manj za zemljo; a kar je še huje: nihče ni vedel, kje leži njegovo zemljišče in kako bi si odmeril to, kar mu gre. Naselniki so bili brez voditelja, brez vlade, ki bi mogla poravnati njih stvar in razsoditi prepire. Vsakdo si je hotel povečati zemljišče; posebno lakomni so bili Nemci; svojili so si trato in odriivali druge v šumo. Zbok tega so se začeli prepiri.

Naselnikom se je čimdalje huje godilo, ker je bila ta tropa ljudij podobna čredi ovac brez pastirja. Prišlo je celo do krvavih tepežev. Le kadar je pretela nevarnost, nehali so prepiri. Nekega dne so Indijanci ukradli kakih dvajset ovac; naselniki planejo kar trumoma in brez preudarka za njimi; vzamejo jim ovce in zbijajo tako jednega divjaka, da je v kratkem umrl. Najlepša sloga je vladala tega dne; ali drugo jutro so se iznovič stopli pri krčenju. Ta mala družba sredi lesov in brez voditeljev si ni mogla in ni umela pomoči.

Med naselniki nahajamo dve znani nam osebi: starega Lovrenca Sekirnika in hčerko njegovo Micko. Njima se je od kraja bolje godilo. V Rio de Janeiro nista imela ničesar; tu sta pa imela voz, malo blaga, kupljenega v Barbaceni in nekaj oprave za polje. Tam ju je razjedalo strašno domotožje; tu jima težko delo ni dopuščalo misliti na dom. Lovrenc je od ranega jutra do večera podiral les, lupil skorjo in tesal bruna za bajto; dekle pa je pralo in kuhalo.

Minil je teden za tednom. Okrog travnika bil je posekan les, zemlja pa pokrita s trščicami; tu pa tam se je dvignila žolta stena hišnega poslopja; vender je bilo to, kar se je storilo, le igrača v primeri s tem, česar je še bilo treba izvršiti. Gozd se je le počasi umikal sekiram.

Nekoliko ljudij je obolelo v križu zbog težkega dela; potem pa se jih je lotila mrzlica. Prepiri za zemljišče, orodje in ovce so se ponavljali. Med tem jim je grozilo še nekaj hujega. Jasno je bilo, da zmanjka živeža in pride glad, predno ozelenijo setve na krčevinah. Obup je objel ljudi. Petje sekir v gozdu je malone utihnilo. Slednji bi še delal, ko bi mu kdo povedal: od tod do tod je tvoje; ali nihče ni vedel, kaj je njegovo in kaj ne. Ljudje so jeli govoriti, da so jih izvabili v puštinjo, da bi tu žalostno poginili. Kdor je še imel kak groš v žepu, vsedel je na voz in se odpeljal v Barbaceno. Ali največ je bilo takih, ki niso imeli ne vinarja več; vili so roke videč gotovi pogin.

Naposled utihnejo popolnoma sekire; gozd pa je šumel, ko bi se rogal človeški slabosti. Naselnik je dejal naselniku: »Sekaj dve leti, potlej pa umri gladu! Nekega večera pride Lovrenc k Micki in jej reče:

»Kaže se, da tu vsi pomrjejo; tudi midva umrjeva.«

»Volja božja«, odvrne dekle; »saj nama je bil Bog milostiv doslej; tudi sedaj naju ne zapusti!«

Tako govoreč dvigne modre oči proti zvezdam; njena duša je postala vzvišena v nadlogah; nič jej ni moglo vzeti upa v pomoč nebeško. Spomnila se je tudi, da jej je stari gospod v Rio de Janeiro dal vizitnico in rekel, če jo zadene nadloga, naj se oglasi pri njem; on jej pomore vsikdar.

Med tem je naselbini grozila od dne do dne večja nevarnost. Ljudje so kar po noči utekali z nje. Bog ve, kaj se je z njimi zgodilo. Stari Lovrenc je naposled tudi obolel od trdega dela. Križ ga je začel boleti. Dva dni se ni zmenil za to; tretjega pa ni mogel vstati: Deklica je šla v les, nabrala mahu in poslala z njim

na hišni steni, ležeči na trati; očeta je položila na mah in mu pripravila zdravilo iz žganja.

»Micka«, šepetal je kmet; »že se mi bliža smrt skozi gozd; ti ostaneš sama na svetu — sirota. Bog me kaznuje zaradi velikih grehov mojih, ker sem te peljal črez morje in v nesrečo. Skoro bom umrl...«

»Oče«, odvrne dekle; »Bog bi me kaznoval, če bi ne bila šla z vami.«

»Ko bi te le same ne zapustil, ko bi blagoslovil tvojo poroko, lažje bi mi bilo umreti. Micka omoži se s Sokolom; on je priden dečko; on te ne zapusti.«

»Oče, Bog nama pomaga, da se vrneva v Bistrico.«

Naselbina je ginila; pretekla je vnovič teden za tednom; ali tudi živež je potekel do malega. Začeli so klati uprežno živino; mrzlica se je lotevala čim dalje več ljudij. Nekateri so kleli, drugi klicali na ves glas Boga na pomoč. Neko nedeljo so starci, dečki, ženske in otroci klečali na trati in molili. Sto glasov je ponavljalo: »Oče nebeški, Oče vsemogoči, Oče milostni, usmili se nas!«

(Dalje prih.)

Smešnica. Sodnik: »Ali ste, mati, v resnici rekli sosedi svoji, da je spravila svojega moža v grob?«
»Sem«, odgovori kmetica, »sem rekla, saj pa je tudi resnica; mar ni ona pogrebcev naprosila za-nj?«

Razne stvari.

(Potovanje.) Cesaričinja udova, nadvojvodinja Štefanija je bila v petek, dne 7. julija v Hamerfestu, t. j. na kraji, ki leži najdalje na severu Evrope, ali ona še gre višje sedaj proti severu.

(Železnica.) Okr. zastop v Slovenjem Gradci je kakor se nam piše iz Mislinje, obljubil 30.000 gold. za novo železnico iz Velenja do Sp. Dravberka.

(Bralno društvo) se osnuje pri sv. Marku nižje Ptuja in v Velenji se je enako odprlo dne 29. junija.

(Poslanstvo.) Po »nemškem dnevu« v Celji so se »nemški volilci« zjediniili za naslednika dr. Necker-mannu v dež. zboru in sicer jim je najbolj pogodno dr. Emanuel Wokaun, pristav c. kr. okr. sodnije v Celji.

(Slov. društvo.) Odbor »Slov. društva« ima v soboto o 2½. uri popoldne sejo v slov. čitalnici v Celji, občni zbor tega društva bode pa v Mariboru, dne 6. avgusta dopoldne, torej tik pred veselico »pevskega društva«.

(Okr. zastop) v Mariboru je popolnem v nemških rokah, najbolj v rokah Mariborske gospode. Slov. volilci se volitev niso vdeležili, le nekateri kmetje iz Dravskega polja so prišli ter srčno glasovali za slov. može. Slava tem vrlim možem!

(Vabilo) k tomboli, katera se priredi v nedeljo dne 30. julija točno ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Mikl-na pri Sv. Marjeti nižje Ptuja. Po igri je prosta zabava itd. Čist dohodek je namenjen za spravo brizgalnice. Ako bi določenega dne vreme ne bilo ugodno, preloži se tombola na nedeljo dne 13. avgusta t. l. K obilnej udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Deželna nižja gimnazija v Ptui.) Napoved učencev za 1. razred vrši se dvakrat, in sicer: ali 15. julija od 10.—12. ure, ali pa 16. septembra od 10. do 12. ure. Sprejemna izkušnja začena se vsakokrat ob dveh. V II., III. in IV. razred se bodo sprejemali in upisovali učenci 17. septembra od 4.—6. ure.

(Bralno društvo) pri Sv. Andraži v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 23. julija t. l. v gostilni Jurija Petek slavnost sv. Cirila in Metoda. Začetek je ob 4. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi odbor.